

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă.

ABONAMENTUL

la „Tel. Rom.” într-una cu suplimentul „Fôia Pedagogică”
Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

O desmințire.

În zilele aceste s'a întâmplat un lucru extraordinar și neobiceiuit în viața noastră publică de până acum.

Ministrul de interne a ținut de necesar a desminți o scire privitoare la noi Români, ce o luase pressa română după diarul antisemit din Viena „Deutsches Volksblatt”.

Numitul diar vienez, basat pe informațiuni sigure, a vestit, că ministrul maghiar de interne este hotărât a continua cu persecuțiunile în privirea Românilor, și anume, cu nouă mijloace până acum necunoscute. „Deutsches Volksblatt” citază chiar cuvintele proprii ale ministrului, ce le-ar fi rostit într'un cerc de politicieni maghiari. „Veți vedea cum voi înfrâna pe acești Români trădători de patrie”...

Deja după un interval de vreo câteva zile primese foile din capitală și cele vieneze, precum și toate foile române din patrie, din partea biuroului oficios de presă o desmințire categorică cu privire la cele de sus.

Eată textul acelei desmințiri:

„Deutsches Volksblatt” a raportat, că ministrul de interne s'ar fi exprimat într'un cerc privat: „Veți vedea cum voi înfrâna eu pe acești Români trădători de patrie”. Noi putem declara întemeiat și imputernicirea cea mai competentă, că ministrul de interne n'a făcut nicăiri și înaintea nimărui atari declarațiuni. Comunicatul este lipsit de ori-ce temei, ca și aserțiunea diarelor românesce, că pentru combaterea mișcării naționale românesce ar fi proiectat un șir întreg de măsuri. Necesitatea unor astfel de măsuri nu se ivesce nici din motivul, că de prezent întréga mișcare națională a Românilor s'a redus la mici sforțări diaristice”.

Acésta desmințire a primit-o și „Deutsches Volksblatt”, însă înregistrându-o nu se află de loc îndemnată a-și retrage afirmațiunea, ci susținându-o

până la cel din urmă cuvânt, declară că ministrul de interne prin desmințirea sa nu voese decât a mulcomi spiritele în prejma venirei regelui român Carol la Budapesta.

Noi dintr'un început n'am dat atențiune deosebită celor susținute în fôia din Viena. Prea ne-am obiceiuit cu expectorațiunile politicianilor maghiari, decât să le mai dăm importanță, vină acele chiar și din partea ministrilor. Și ne pare de tot indiferent, dacă amenințarea a fost rostită seu nu, — căci de una am fost și suntem siguri, că la gogoliri nu ne putem aștepta din partea cinstitiei oblăduiri.

Acum însă, după ce ministrul de interne află lucrul destul de grav, pentru al desminți prin biuroul său oficios, — afacerea întréga îmbracă colorit mai serios.

E o împregiurare serioasă înainte de toate, că ministrul mai stă de vorbă și în lucruri ce se refer la noi, fie ele și numai de natura acésta.

Durere numai că nu trebuie să alergăm și să ne frământăm mult pentru a afla adevăratul motiv al acestei împregiurări. Și aci cădem de perfect acord cu „Deutsches Volksblatt”, că desmințirea e făcută numai pentru a domoli spiritele și foile române în preajma venirei regelui Carol la Bpeșta. Și dacă așa este, puțin de tot se face pentru neteșirea drumului sdrunțuros ce-l va face regele României.

Însă mai are desmințirea din chestiune încă un ascuș. Este ironia batjocoritoare și sarcasmul tăietor, cu care își motivează desmințirea. „Nu s'a ivit necesitatea unor măsuri excepționale pentru-că de prezent întréga mișcare națională a românilor s'a redus la sforțări diaristice” — țice ministrul. Aici culminează ironia, acesta-i hapul amar ce ni-l dă se-l înghițim.

Ministrul de interne e bun psiholog, cunoșce perfect miseriile noastre interne și o critică mai potrivită asupra situației noastre n'a putut face.

Ori ce-am țice, nu putem țagă-dăi adevărul, — marea noastră miș-

care națională s'a redus la nescie de-bile sforțări diaristice. Lupta națională — am accentuat mai des — a rămas a fi purtată de gazetari.

Adevărul acesta ne dore, și ne dore mai tare când ni-l arată cu degetul ministrul de interne, ne dore, că ne scie atât de mici.

Însă ori cum ar fi, nu prea are nici ministrul motiv de a-și bate joc, căci și aceste mici „sforțări diaristice” îi dau destul de gândit. Dacă n'are rēcōre de ele, pentru-ce dispune im-procesuarea foilor române? Și pentru ce în sfârșit stă de vorbă cu ele, cum a fost și cazul acesta!?

Êtă dovești, cari ne silesc a nu da crdēmēt desmințirii și a crede ca și până acum, că la gogoliri n'avem să ne așteptăm deocamdată.

Revista politică.

Wilhelm II. împăratul Germaniei în Ungaria. Din incidentul vitei împăratului german în Ungaria, foile maghiare se nisucesc din toate puterile a apoteosa șovinismul național german al împăratului Wilhelm, ca apoi la rëndul lor să pōtă trage concludiuni pentru îndreptățirea șovinismului maghiar, întru maghiarizarea naționalităților nemaghiare din Ungaria. Ele raționază așa: dacă șovinismul german, care a creat unitatea teritorială a Germaniei, este îndreptățit, atunci este îndreptățit și șovinismul maghiar, care ținde la unitatea națională maghiară a statului ungar. Și nici nu se pōte altecum, țice ele. Germania numai ca stat unitar german (înțelegând teritoriul și limba popōrelor ce-l alcătuie) pōte susta, tot așa și Ungaria. Și decă Germania a pășit în alianță cu Ungaria, numai pe maghiari se pōte răzima, nici-decum însă și pe celelalte naționalități nemaghiare, întocmai ca în Austria numai pe Germani. Deci... Germania trebuie să dorască și să spriginască crearea unui stat unitar național maghiar, recte maghiarizarea naționalităților nemaghiare din Ungaria.

Nici mai mult, nici mai puțin.

Deci existența unității imperiului german numai pe maghiarii și pe nemții asu-

popritori din imperiul austro-ungar se pōte răzima. Ba chiar și buricul pământului, după socotéla foilor maghiare, se află în Budapesta.

Ba bine, că nu.

A reflecta serios la aceste halucinațiuni ar fi numai perdere de timp.

Noi credem, că împăratul Germaniei va scî apreția situația și pe cine să se răzime în cas de lipsă. Numai pe asupritorii naționalităților nemaghiare, pe maghiari, prin urmare și pe asupritorii germanilor din Ungaria, ori și pe naționalitățile nemaghiare, majoritatea respectabilă a populațiunei monarhiei habsburgice, și partea cea mai vitală a populațiunei.

Cu tractoriri nu poți îmbēta pe ori și cine.

Tot așa seriu aceste foi și despre visita ce o va face Regele României la Budapesta. Aci însă dau alt motiv. Ele țice, că Regele Carol va visita Budapesta, ca să repareze greșéla (?) ce au făcut Români anul trecut nevisitând tãmbălaul millenar.

Fericiți mai sunt șovinistii noștri maghiari! Tōtă lumea alergă să le aducă omagii pentru asuprirea naționalităților nemaghiare. Ii compătirim.

Pacea greco-turcescă. Êtă și începutul sfârșitului anunțat de atâtea-ori cu privire la încheerea preliminarilor de pace între Grecia și Turcia. S'a adevărit și de astădată, ca de atâtea-ori tristul proverb, că între multe mōșe se perde copilul. Concertul european a luat asupra sa sarcina de a împăca pe Turcia cu Grecia și în sfârșit după atâta vreme au ajuns la un rezultat, de care numai bucura nu se pōte, nici chiar Turcia, necum biata Grecie. Nu pentru apărarea intereselor bieteii Grecii a luat în sarcina sa concertul european întrevinerea între aceste două state beligerante pentru de a le împăca; nu pentru constrîngerea Turciei la reforme pentru ușurarea sorții creștinilor persecutați și martirisați din imperiul turcesc au luat puterile europene în mână lor tratativele de pace în numele Greciei, cu scop ca prin acésta să contribuie în direct și la regenerarea țărei imperiului turcesc, seu a „omului bolnav” cum îl numiau odinōră și îl numesc și astăzi aceste state, ci cu scopul de a le exploata

FOIȚA.

Popa Cojoc.

Curēnd după suprimarea revoluției dela 1848 în Ungaria, tinērul împărat Francisc Iosif a vīsitat Ardealul. I-s'au făcut ovațiuni din partea Românilor, și pe unde trecea, îl saluta poporul în frunte cu preoții. Intre acei preoți, cari l-au salutat, a fost și popa Cojoc dintr'un sat din sudul Ardealului. Acest preot era în vērștă de vreo cincideci de ani. Împăratul adresa câte o vorbă două fie-cărui preot și uncori și bătrânilor mai respectabili dintre țerani. Cum s'a potrivit, cum nu, împăratul a întreat pe preotul Cojoc, dacă are copii.

— Am, Maiestate. Sunt toți aici.

Și din șirurile poporului au ieșit patru feciori, unul de vreo douăzeci de ani, și ceilalți trei fie-care mai tinēr decât celalalt cu un an. Împăratul s'a uitat la flăcăi, s'a uitat lung la popa, s'a întors apoi spre generalii din suita sa. Generalii s'au apropiat, privind cu mirare. Popa era un voinic înalt, plin de viață, flăcăi asemeni de voinici, sdraveni și frumoși.

— Se trăesci, părinte, și se-ți trăescă flăcăii. O să facem soldați de frunte din ei.

Generali continuau să șoptescă între dēnșii; Împăratul se uita cu ochii plini de zimbet la flăcăi: erau Români, acei Români pe care s'a rădămat imperiul habsburgic în vremuri de grele primejdii, voinicii lui Iancu, care a ținut strajă tronului, când resvrătōrii lui Kossuth au amenințat cu raină colosul imperiului.

— Sē-mi lași, părinte, doi flăcăi, sē-i duc cu mine la Viena.

Garda imperială a fost totdeuna compusă în maioritate de Români, mai ales Năsăudeni și Bănățeni, băeți din cele două „confinii militare, cari dedeau două regimente de grănizeri: păđitori de plaiuri în timp de pace, purtători de steaguri și avangarda oștirilor imperiale în vremuri de răboiu. În garda imperială Români erau în maioritate, nu numai căci împărații cunoșceau credința și alipirea lor de tron, ci și pentru că erau toți voinici ca brađii și frumoși mai mare dragul.

— Cum proucesce Măria Ta, respunse preotul. Când le-o veni vremea, am să dau cu drag și pe ăștelalti doi și pe cei mai mērunți, să slujescă țera și pe împăratul.

— Numai pe unul ți-l mai vrem, că

prea e voinic. Unul sē-ți rămăe acasă, sē-ți sprjine bătrănețele, țice împăratul, familiar acum cu preotul și încântat de el și de băeții lui.

— Pentru bătrănețe avem noi alții mai mici. De va vrea Dumnezeu, vor cresce mari spre bucuria și mângăerea noastră. Și apoi avem și fete.

— Mai ai copii părinte?

— Mai am, Măria Ta! Dacă te înduri sē-i veđi, sunt aici.

Împăratul n'a răspuns, a zimbet numai clipind din ochi și a sărit din șea jos, apropiindu-se de mulțimea poporului. Câți-va din generalii au descălecat și ei.

Popa Cojoc și-a adus copiii, Împăratul s'a dat un pas înapoi, cređându-se ori mistificat, ori batjocorit. Erau trei fete mari, frumoșe și frumoș îmbrăcate, în urmă doi flăcăiandri, subțiri și îndrășneți la umblet, apoi 4 copii mai tineri. Preotésa venea în mijloc, și de o parte și de alta a rochiei i se țineau doi copii mai mici, ér în brațe purta alți doi cojoeci de fașe, gemeni. Ei au venit în fața împăratului făcēnd un grup cu cei patru flăcăi. Erau șaptespredece suflete, o spuță de copii, și toți ai popii. Asemnarea tipului copiilor și buna credință a popii au linistit pe împăratul, care la înce-

put n'ar fi cređut în schimbul împărației sale cu un toiag de cerșor, că toți acești copii sunt frați dela un tată și dela o mamă.

— Ce țiceți, domniilor, de lucrul acesta.

— E o minune, Maiestate, o minune, rēspund generalii.

Bătrânii generali nemți credeau, că e o minune lucrul, că tinērul popor al Românilor pōte da probe de atâta fecunditate. Împăratul bate pe umăr pe popa Cojoc.

— Ai avere?

— Am, câtă a dat Dumnezeu!

— Și ce țice, când te gândesci, că ai atâția copii?

— Ce se țicem Măria Ta? Noi nici nu ne gândim când îi facem, nici nu ne batem capul cu ei când îi avem. Ne sunt grei până sunt mici. Dacă apucă să creșcă, ne sunt de ajutor, că nu mai muncim cu brațe străine. Copii sunt averea Românilor, și apoi noi Români de copii și de cōte gōle nu ne plângem nici odată.

Generali ascultau vorbele popii cu atențiunea omului, care ar auzi pe altul povestind de o călătorie în lună. Împăratul își strinse sprâncenele ca isbit de o lumină puternică: par-că înțelega acum de ce se plâng cele două națiuni conlocuitoare ale Ardealului, Ungurii și Sasi, că Români se lă-

Nr. 420/897.

[172] 3-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului învățătoresc dela școalele din comunele însemnate mai jos, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Bacea cu filia Cues, cu salariu anual de 300 fl. repartizați în popor, cuartir în edificiul școlii și grădină de legumi.

2. Fues-Băgara, cu salariu anual de 300 fl., lemnele trebuincioase și grădină.

3. Gialacuta cu filia Căbesci, salariu anual 300 fl., și adică: a) în bani repartizați în popor 100 fl., în naturale 100 măsuri cucuruz = 140 fl.; c) venitele cantonale 30 fl.; d) lemne de foc 3 stângini = 30 fl., e) cuartir în edificiul școlii și grădină de legumi.

4. Târnavă, cu salariu anual de 300 fl și anume: a) în bani de repartizie 100 fl.; b) în naturale 100 măsuri cucuruz = 140 fl.; c) venitele cantonale 30 fl.; d) lemne de foc 3 stângini = 30 fl., e) cuartir în edificiul școlii și grădină pentru legumi.

5. Uleș, cu salariu anual de 240 fl. repartizați în popor, cuartir liber, folosința unui pământ arătoriu și fâneață prețuit în 60 fl.

Dela reflectanții la aceste posturi se recere se se prezenteze până la alegere în vre-o Duminecă ori sâmbătă la biserică din comuna la care a concursat, spre a-și arăta dexteritatea în cântările bisericesti și pentru luarea de informațiuni mai detaliate despre starea școlii și modul de plătire al salariului.

Învățătorii ales la vr'una din aceste școle e datoriu să țină și prelegerile în școala de repetițiune împreună cu instruirea în cântările bisericesti, va fi obligat a cânta Dumineca și sâmbăta în strană, având a conduce cu școlarii și cântările liturgice în biserică.

Doritorii de a ocupa unul din aceste posturi au să-și așternă suplicile lor concursuale instruite conform normelor din vigore la subsemnatul oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Ilia, la 7 August 1897.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Iliei, în conțelegere cu comitetele parohiale.

Avram P. Păcurar,
protopresbiter.

Nr. 266/897.

[161] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de paroch din comuna Blăseni Sat, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post dau suma de 341 fl. 10 cr.

Petenții au a-și așterne cererile instruite conform normelor din vigore la subsemnatul oficiu protopresbiteral în terminul deschis.

Brad, la 18 Iuliu 1897.

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. or. al Zandrului.

Vasiliiu Damian,
protopresbiter.

Nr. 359/897

[158] 3-3

CONCURS.

Pentru îndeplinirea unui post învățătoresc la școala capitală gr. or. din Seliște, ppresbiteratul Seliștei, se escrie concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salariu anual 300 fl. v. a. din fondul școlii.
2. Bani de cuartir 50 fl. v. a.
3. Cuincuenalele legale.

Salariul și banii de cuartir se vor solvi în rate lunare anticipative.

Fiind alesul învățătoriu în stare a propune limba maghiară și desemnului i se pune în vedere angajarea de învățătoriu la școala industrială de loc cu un honorariu de 100 fl. pe an, ce'l va primi din cassa alodială a comunei politice Seliște.

Reflectanții la acest post învățătoresc să-și înainteze cererile lor concursuale, instruite conform legilor în vigore, subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis.

Seliște, 30 Iuliu 1897.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Seliștei în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

Nr. 385/897.

[159] 3-3

CONCURS.

Devenind vacant postul de învățătoriu dela școala române gr. or. din Satulung, biserica sântilor Arhangeli în protopresbiteratul Brașovului, pentru întregirea acestui post se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post învățătoresc sunt următoarele:

Salariu în bani gata din lada bisericești 350 fl. între cari sunt computați și banii de cuartir și un pătrar de juger din grădina școlii.

Concurenții au a-și așterne cererile instruite conform normelor din vigore până la terminul sus indicat subsemnatului oficiu protopresbiteral.

Brașov, în 4 August 1897.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Brașovului în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric,
ppresbiter.

Nr. 277897

[187] 2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățător la școala din Cărpiniș cu Vêrtop, tractul protopresbiteral al Abrudului, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt, salariu anual 300 fl., cuartir și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa acest post își vor subșterne suplicile instruite conform normelor în vigore, subsemnatului oficiu, în terminul deschis.

Învățătorul ales dacă va pute înființa și conduce un cor va fi remunerat de parochul Grigorie Lima cu 50 fl.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Abrudului, în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Abrud, 26 August 1897.

Petru Popovici,
adm. prot.

Nr. 401/1897

[155] 3-3

CONCURS.

În sensul grațiosului ordin consistorial dto 30 Novembre 1893 Nr. 7590 B. și conform rezoluțiunei consistoriale dto 6 Septembrie 1894 Nr. 5404 B. pentru întregirea postului de paroch în parochia de clasa a III-a Fues-Băgara din protopresbiteratul Iliei, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt venitele parohiale din birul în natural și din competențele stolare, care tôte laolaltă regulată și satorite la 8/20 Maiu 1894, computându-se după calculul mediu al celor cinci ani din urmă, dau suma de 261 fl. 90 cr.

În privința emolumentelor se pot lua informațiuni mai detaliate dela ofi-

ciul protopresbiteral și dela comitetul parochial.

Dela reflectanții la această parochie să recere se se prezenteze până la alegere în comună, spre a-și face cunoscința cu poporul.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile concursuale instruite conform legilor în vigore subsemnatului oficiu protopresbiteral până la terminul sus indicat.

Ilia, la 31 Iuliu 1897.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al tractului Iliei în conțelegere cu comitetul parochial.

Avram P. Păcurariu,
protopresbiter.

Nr. 172/897.

[160] 3-3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei Poiana cu filia Găureni, tractul protopresbiteral al Albei-Iulia, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt 405 fl. 10 cr.

Informațiuni mai deapropo se pot lua dela comitetul parochial și oficiul protopresbiteral.

Concurenții la această parochie au a se prezenta în vre-o Duminecă sau sâmbătă la biserică și își vor trimite cererile concursuale instruite conform normelor din vigore, în terminul deschis la subsemnatul oficiu protopresbiteral.

Alba-Iulia, 30 Iuliu 1897.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Albei-Iulia în conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Petru Popovici,
adm. protopresb.

Nr. 326/1897.

[179] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci dela școalele din comunele mai jos însemnate se escrie concurs cu termen de 20 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

1. Bulzescii de jos și de sus, cu salariu de 300 fl. și cuartir;

2. Căinel, cu salariu de 300 fl. din cari 50 fl. sunt computați din venitul cantoral;

3. Crăciunesci, cu salariu de 300 fl. și cuartir;

4. Șesuri, cu salariu de 300 fl. și cuartir.

5. Vara, cu salariu de 300 fl., cuartir și 1 stângin lemne de foc.

6. Zdrepti-Mihăleni, cu salariu de 300 fl., cuartir și 1 stângin lemne de foc;

7. Peștera, cu salariu de 300 fl. din cari 180 fl. în bani, și victualii în preț de 120 fl.

Petițiunile de concurs instruite conform normelor din vigore să se așternă subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis.

Brad, la 23 August 1897.

Oficiul protopresbiteral gr.-or. al Zandrului.

Vasiliiu Damian,
protopresbiter.

Ad. Nr. 440/897.

[181] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci vacante dela școalele confesionale gr. or. române din comunele bisericesti mai jos însemnate a ppresbiteratului Bistrița se escrie cu această concurs până la 15 Septembrie a. c. stilul vechiu.

1. Blașfalăul de jos, cu salariu de 300 fl. v. a. și anume: 150 fl. din repartizie dela popor; 150 fl. în naturale; apoi cuartir și lemne de foc;

2. Blașfalăul de sus, cu salariu de 300 fl. v. a. din repartizie, cuartir și lemne de foc;

3. Chintelnic, cu salariu de 300 fl. și anume: 200 fl. din repartizie, 100 fl. în naturale; apoi cuartir și lemne de foc.

4. Galați, cu salariu de 300 fl. din repartizie, cuartir și lemne de foc.

Concurenții au a-și înainta suplicile, instruite după lege, până la terminul pus, la oficiul ppresb gr. or. al tractului Bistrița.

Borgo-Bistrița, în 23 August 1897.

În conțelegere cu comitetele parohiale respective.

Simeon Monda,
protopresbiter.

Concurs

pentru împlinirea postului de contabil la institutul de credit și economii „Murșanul“, societate pe acții în M.-Radna.

Salariu anual 600 fl., afară de aceea cuartir liber și tantiemă din venitul curat.

Concurenții au să documenteze etatea, absolvarea cursurilor comerciale și praxă cel puțin de un an.

Petițiunile sunt a se trimite până în 1 Octombrie n. 1897 la adresa președintelui direcțiunei institutului: *Vasiliiu Beleş*, protopop în M.-Radna.

Postul are a se ocupa în 10 Octombrie n. a. c.

M.-Radna, în 9 Septembrie n. 1897.

[182] 2-2

Direcțiunea.**Pășune de oi.**

Un teritoriu comasat pe hotarul **Noerichiului**, în mărime de 350 jugere, se dă ca pășune pentru oi pe mai mulți ani în arândă.

A se întreba în Sibiu, strada Pintenului Nr. 19.

I. Popa,
advocat.

[188] 1-3

Distins la expozițiile de igienă din Cairo la 1895 și Londra la 1896 cu medalia de aur și diplomă de onoare:

SPIRTUL DE REUMA

mijloc extern probat de celebritățile medicale și folosit cu succes strălucit în cele mai mari spitaturi are efect grabnic și sigur în contra a ori-ce fel de recelă a trupului, precum paralisie, podagra, reumatism, ischias, asthma etc.

Efectul lui în unele cazuri este miraculos, încât adese-ori chiar la bôle învechite după o singură folosire încetă durerile.

Durerea de dinți și cap o vindecă în 5 minute.

Prețul unei sticle, împreună cu instrucțiunea 1 corónă, a unei sticle mai tari 2 corónă 40 fileri.

Depozite principale în Budapesta: Farmacia d-lui **Iosif Török**, Királyutza Nr. 12 și a d-lui **Dr. A. Egger**, Váci körút 17. Asemenea în tôte farmaciiile capitale și aproape în tôte cele din provincie, precum și la preparatorul

Widder Gyula,

farmacist

S. A. Ujhely Nr. 102.

Comandele din provincie se execută prompt.

[189] 1-10